

## **Un nasture ca dovadă**

Într-o duminică înainte de Crăciun preotul din A. (Scoția de mijloc) s-a urcat bine dispus la amvon și a deschis cartea de rugăciuni a bisericii, ca să citească rugăciunea prescrisă pentru advent. Atunci a găsit în locul unde se găsea rugăciunea pentru duminica respectivă, printre foi, un bilețel, pe care scria: „Aseară, în drumul spre casă, nu departe de sat, am fost atacat mișelește de groparul și de paracliserul dumneavoastră și am fost omorât. Corpul meu este îngropat în râul Dee. Rugați-vă la Dumnezeu pentru nefericitul negustor J. Brunn.”

Preotul a roșit de spaimă, stătea ca paralizat, s-a rugat scurt și a părăsit adunarea din cauză că deodată nu s-a simțit bine.

Abia s-a refăcut puțin acasă, că a luat bastonul și pălăria și a mers la locuința judecătorului, ca să-i ducă bilețelul. Acesta a trimis imediat la casa bătrânului Brunn, bine-cunoscutul negustor atât lui cât și preotului personal. Trimisul a relatat, că bătrânul domn, contrar obiceiului, aseară nu s-a întors acasă, și de aceea familia lui este cuprinsă de mare îngrijorare și teamă.

Judecătorul a ordonat arestarea celor doi vinovați și ducerea lor în temnița de cercetare. Totodată a poruncit la doi pescari să caute de-a lungul râului cadavrul celui omorât. Malul și drumul, câmpul și pădurea erau acoperite de zăpadă mare.

În dimineața următoare acuzații au venit la interogatoriu. Fiecare își susținea nevinovăția cu încăpățănare obraznică. Atunci s-a deschis ușa camerei, și domnul Brunn desfigurat era adus pe o targă de cei doi pescari. Ei au găsit cadavrul într-un tufiș de pe mal. Mortul avea pe trup urme vizibile de asasinare.

În momentul acesta judecătorul, care permanent ținea sub observație pe acuzați, a observat, că aceștia erau foarte speriați. Cu privirea ținută, paracliserul se uita la pumnul strâns al mortului și în același timp pipăia involuntar haina lui, într-un loc unde lipsea un nasture. Pumnul strâns al cadavrului a fost deschis, și ce să vezi, un nasture mare, negru și o bucată de stofă ruptă au ieșit la iveală. Nasturele și stoffa se potriveau perfect cu haina paracliserului. Cel ucis a apucat nasturele, l-a rupt și murind l-a ținut cu tărie.

Dovada era incontestabilă. Paracliserul a fost dovedit de crimă, precum și ajutorul său, groparul, a recunoscut vina sa. Amândoi au primit plata pentru fapta lor nelegiuită.

Dar cum a ajuns bilețelul acuzator în cartea de rugăciuni a bisericii? Robul preotului a așteptat pe cineva în timpul faptei criminale, a văzut totul și a recunoscut pe oameni. De teamă, să ajungă învinuit din lipsă de dovezi, nu a spus nimănui nimic despre ceea ce a văzut, însă a scris acuzarea pe bilețel, s-a strecurat dimineața, pe când preotul era în sufragerie, repede în camera de studiu și a pus biletul în cartea de rugăciuni, așa că preotul putea să-l găsească. Când ucigașii au recunoscut, robul a povestit ce a făcut.

*„Ochii Lui [Dumnezeu] sunt asupra căilor omului și El îi vede toți pașii. Nu este nici întuneric, nici umbră a morții, unde să se ascundă lucrătorii nelegiurii.” (Iov 34.21,22)*

Iubite cititor, așa cum omorul îngrozitor din istorisirea noastră a fost descoperit, tot așa și păcatele tale – mari sau mici – vor ieși la lumină. Aceasta o arată clar versetul anterior. Moartea nu va ascunde păcatele tale!!

*„Și morții au fost judecați după cele scrise în cărți, potrivit faptelor lor. ... Și dacă cineva nu a fost găsit scris în cartea vieții, a fost aruncat în iazul de foc” (Apocalipsa 20.12b,15).*

De aceea primește-L pe Salvatorul Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care din dragoste pentru tine a luat păcatele tale asupra Lui. Dumnezeu nu poate vedea nici un păcat, de aceea Fiul lui Dumnezeu a intrat ca suplinitor pentru tine în judecata lui Dumnezeu, ca să te păzească de această soartă veșnică îngrozitoare.

*„Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit” (Faptele Apostolilor 16.31).*

Dacă crezi, că sângele Lui a curs și pentru tine la cruce și Îi mărturisești sincer păcatele tale, atunci numele tău va scris în cartea vieții. Atunci nu va mai trebui să te temi de Dumnezeu, ci te poți bucura de o glorie veșnică cu Domnul Isus.

(Această întâmplare adevărată a fost preluată din „Samenkörner” 1926.)